

Jerzy Domagalski

"Hugo Kołłątaj jako krytyk i promotor Jacka Przybylskiego. (Z dziejów krakowskiego Oświecenia)", Jerzy Snopek, "Ruch Literacki" nr 4-5 (1988) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 32/3-4 (114-115), 354

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SNOPEK Jerzy: Hugo Kołłątaj jako krytyk i promotor Jacka Przybylskiego. (Z dziejów krakowskiego Oświecenia). "Ruch Literacki" 1988 nr 4-5 s. 353-358.

Przywołując dorobek pisarski Jacka Przybylskiego, a zwłaszcza "Mowy z okoliczności obchodu stoletniej pamiątki zwycięstwa Jana III, króla polskiego pod Wiedniem roku 1683 dnia 12 września", autor zwraca uwagę na wpływ, jaki miała na ostateczny kształt literacki "Mów..." opinia Kołłątaja. W związku z tym podaje do druku dotychczas nie publikowane listy Kołłątaja ze zbioru korespondencji Przybylskiego (zachowane w Bibliotece Jagiellońskiej).

BP/114-115/115

J.D.

SOKOLSKI Jacek: Trzy siedemnastowieczne pieśni o śmierci. "Literatura Ludowa" 1988 nr 3 s. 49-58.

Artykuł zawiera przedruk trzech pieśni o śmierci, prawdopodobnie XVII-wiecznych, zachowanych w unikatowych egzemplarzach druczków ulotnych ze zbiorów Biblioteki Ossolineum i Biblioteki PAN w Krakowie. Są to: "Pieśń nowa o ostatnim kresie człowieka każdego", "Pieśń nowa o nieużytej śmierci" (Ossolineum) i "Pieśń nowa o nieuchronnym na życie ludzkie nieprzyjacielu śmierci" (Bibl. PAN Kraków). Wobec niezwyklej popularności i żywotności gatunku wielokrotnie wznawiane teksty utworów traktujących o rzeczach ostatecznych sprawiają badaczom trudności w ich datowaniu.

BP/114-115/116

J.K.-K.